

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

เทวดากับพระคุยกัน

ก่อนจิ้งห้น

พระเท่าไรวันนี้ (๓๔ ครับผม) พระวัดป่าบ้านตาดนี้ไม่เคยจิ้งห้นครบองค์นะ ขาดตลอดมาตั้งแต่สร้างวัด คือที่จะให้มาฉันพระมีจำนวนเท่าไรมาฉันเท่านั้นไม่มีวัดนี้ ขาดตลอดมาเลยเป็นประจำ พอองค์นี้มาฉันองค์นั้นหยุด หายไปแล้วๆ เป็นไปตามอรรถาจารย์ของพระที่ฝึกฝนทรมาณตนเอง เรื่องของธรรมนี้ต้องฝึกกิเลสเต็มที่ กิเลสมันฟุ้งเพื่อยุ้งเพื่อเห่อเหิม ชอบขบสรสรรเสริญ กิเลสตัวชอบขบ พวกบ้ากิเลสนี้พวกบ้าขบพวกนี้นะ แม้แต่พระเราหัวโล้นๆ นี่ก็เป็นบ้าขบกับเขา ตั้งขึ้นว่าสูงนะ ให้เป็นชั้นนั้น ชั้นนี้ เติลิดเป็นสมุห์ ปลัด แล้วขึ้นไปพระครู เจ้าคุณเจ้าฟ้า ขึ้นไปสมเด็จ เลยกลายเป็นบ้าไปหมดนะพระเรา

ตีหน้าผากมัน มันเป็นจริงๆ จะให้ว่าไง นำสลดสังเวชไหมกิเลสเข้ามาครอบศาสนา มองหาศาสนาไม่เห็น เห็นแต่กิเลสตัวเป็นบ้ายศนั้นแหละ ยิ่งตั้งยศใหญ่เท่าไร ยิ่งเป็นขี้กองใหญ่ ขี้ของพระบ้ายศ อยากเป็นนั้นอยากเป็นนี้ ปั้นนั้นปั้นนี้ ในหัวใจมีอะไร ไม่จ้อสติปัญญาธรรมลงไปบ้างมันจะเป็นยังไง มันเข้ากันไม่ได้กับธรรมะพุทธศาสนากับคำสอนของพระพุทธเจ้า ซึ่งสอนไม่ให้ตี้นลาภ ยศ สรรเสริญ นิินทาเรียกว่าโลกธรรมแปด ปิดหมด นี่ละคำสอนพระพุทธเจ้าให้ปฏิบัติตัวเป็นนักเสียสละ อะไรที่จะเป็นข้าศึกต่อจิตใจให้ปิดออกให้หมดๆ อย่าสั่งสม ส่งเสริมตั้งแต่สิ่งที่เป็นคุณเป็นค่าของจิตใจเท่านั้น

เดี๋ยวนี้มองหาศาสนาจะไม่เห็นแล้วนะ ฟีน้องทั้งหลายยังภูมิใจอยู่หรือว่าเราเป็นลูกชาวพุทธ แล้วเราภูมิใจอยู่หรือได้เข้ามาวัดป่าบ้านตาด เข้ามาหาหลวงตาบัว อีตาบัวนะ ยังเป็นบ้ากันอยู่หรือ อีตาบัวไม่ได้ภูมิใจตัวเองนะ ภูมิใจที่เราแก้กิเลสตัวไหนที่เป็นภัยต่อศาสนาขาดลงไปๆ เราภูมิใจนั้นต่างหาก พระพุทธเจ้าก็เหมือนกันท่านไม่ได้เป็นบ้ายศบ้าลาภบ้าสรรเสริญเยินยอ เหมือนพระสมัยจรววดดาวเทียมนี้ะ พระสมัยทุกวันนี้เป็นสมัยจรววดดาวเทียม นับไปตั้งแต่วัดป่าบ้านตาดออกไปซิ พวกจรววดดาวเทียมนี้ะ

ความเป็นบ้ายศบ้าลาภบ้าสรรเสริญไม่มีใครเกินพระ แล้วจะเอาธรรมอะไรไปสอนโลกเขาก็เมื่อเราเป็นบ้ายศอยู่แล้วอย่างนี้ ปิดออกๆ ให้เหลือแต่ธรรมชาติทองคำธรรมทั้งแท่งอยู่ภายในจิตใจแล้ว ตั้งพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่าน ท่านอยู่ในป่าในเขา ท่านสง่างาม พวกเรานี้โอ้อ่าฟูฟ่าไปด้วยลาภด้วยยศ พวกนี้พวกสัวมพวกถานอยู่ในสัวม

ในถาน ทำตัวเป็นบุตรเป็นลูกในส้วมในถานนั้นเกิดประโยชน์อะไร ฟังนะพี่น้องทั้งหลาย ฟังนะ ไม่มีใครมาพูดคำพูดอย่างนี้ เพราะกิเลสมันปิดปาก ๆ ไม่ให้พูด ให้พูด ตั้งแต่ที่ว่ากิเลสชอบ กิเลสมันชอบยอมมันบ้ายศบ้ายอคือกิเลส ธรรมท่านไม่บ้า เหนือหมดโลกธาตุนี้ ไม่ว่าจะยกยอสรรเสริญจะอะไรก็ตาม ไม่ได้วิเศษเหมือนธรรม ธรรมเลิศเลออยู่แล้วจึงไม่รับอะไร ขาดสะบั้นตกไปหมดไม่มีเหลือ

พวกเราอะไรมาคว้ามับ ๆ มันไม่เป็นหน้าเป็นหลัง เอาตั้งแต่กิเลสออกหน้าออกตา ธรรมมองไม่เห็นในหัวใจไม่มีธรรม พูดอย่างนี้เอาไปพิจารณานะ มีตั้งแต่ธรรมล้วน ๆ ที่เรานำมาพูด ไม่ได้ดูถูกเหยียดหยามท่านผู้หนึ่งผู้ใด กิเลสชั่วก็บอกว่าชั่ว ใครสั่งสมกิเลสชั่ว ๆ มาก ๆ ก็คนนั้นชั่วพระองค์นี้ชั่วว่าได้นะ ถ้าใครสั่งสมอรรถธรรมมาก ๆ คนนั้นดีคนนี้ดีพระดี อย่างนั้นต่างหากนะ นั้นเห็นใหม่อยู่หน้าวัด เขามาติดไว้หน้าวัดนะ พวกพระเป็นบ้าพวกเปรตพวกผี ยกตนขึ้นว่าศุภณพีทักซ์ ๆ นั้นอยู่หน้าศาลาไปดูมันพิทักซ์อะไรพวกเทวทัต มันทำลายศาสนาต่อหน้าต่อตาประชาชนคนทั้งประเทศซึ่งถือพุทธศาสนา

โห โอ้อ่าฟู่ฟานะ ฟาดโทรโข่งระเซ่งอะไร เขาติดอยู่เขาเอามานั้น อยู่หน้าศาลาเอาติดไว้ทำไหม เพื่อให้ท่านทั้งหลายได้ดูพระเป็นบ้า ไปดูเอาที่ศาลาเป็นยังงี้ มันนำทุเรศเหลือเกิน ประกาศขายตัวตลอด ยิ่งเลวลงทุกวัน ๆ พระเรา หาที่จะคืบคลานดีขึ้นไป ๆ นี่แทบจะไม่มี เดียวนี้เข้าไปบิณฑบาตในกรุงเทพฯมีคนใส่บาตรหรือเปล่า เพราะพระขี้เกียจขี้คร้านกินแล้วนอนก่อนแล้วนิน ถึงเวลาตื่นนอนแล้วก็มากิน ๆ ขี้เกียจบิณฑบาต ประชาชนเขาเลยไม่ค่อยใส่บาตร กรุงเทพฯแต่ก่อนหนาแน่นที่สุดเรื่องการใส่บาตร เป็นแถว ๆ ตามตรอกตามซอยไม่อด เดียวนี้จะไม่ค่อยมีใครใส่บาตร เพราะพระเป็นตัวอย่างทีเลวทำจิตใจของประชาชนทั้งหลายให้หดหู่ย่นเข้าไป ไม่ให้เกิดความเคารพเลื่อมใส

พวกนี้มีแต่กินกับนอน กับเป็นบ้ายศบ้ายลาภ ตั้งพระครูพระคณเจ้าฟ้าเจ้าคุณ ขึ้นเป็นสมเด็จยังเป็นบ้าใหญ่ะพระเรา เราก็ก่อนเคยเห็นนะใครเป็นบ้า ให้มาดูพระนะ พระสมัยปัจจุบันนี้พระจรววดดาวเทียม พวกนี้พวกบ้ายศ แล้วไปดูคน ชื่อนี้อยู่จรววดดาวเทียม เวลาจะหาดูคนจริง ๆ ให้ไปค้นดูใต้ก้นนรกนูน พวกนี้อยู่ใต้ก้นนรก ก้นส้วม ก้นถาน ที่ดีมันไม่ไปอยู่ แต่ช้อยศถาบรรดาศักดิ์พวกนี้เป็นบ้าเกินโลกเขา อู๊ย พูดแล้วน่าสลดสังเวช

การพูดเช่นนี้ไม่ได้เหยียบย่ำทำลายผู้หนึ่งผู้ใด เอาธรรมพระพุทธเจ้ามาพูด มาชะมาล้างพวกกองมูตรกองคูคือกิเลสตัณหา ให้พากันไปปฏิบัติชำระสะสางมันจะพอดูได้บ้างนะเรา ธรรมไม่มีแล้วดูไม่ได้นะคนเรา คนมีค่าอยู่กับธรรมอยู่กับความดีงาม ถ้า

ไม่มีธรรมแล้วจะแต่งแบบไหนก็แต่ง ก็เหมือนเขตกแต่งหีบศพนั้นแหละ ศพคนเป็น ศพคนตายมันไม่มีค่า มันเนาพะอยู่ในตัวของมันเอง แต่ตัวเองยังภูมิใจนะ มันนำทุเรศใหม่ เอาไปพิจารณา ทางวัดเราก็ได้เขียนไว้ทุกแบบ หลวงตาไม่เคยหวั่นกับสิ่งใดนะ เพราะฉะนั้นจึงทำได้ทุกแบบทุกฉบับที่ธรรมยอมรับธรรมเห็นด้วย เป็นอุบายวิธีของธรรม เราทำได้ทุกแบบ

นั่นข้างหน้าเห็นไหม เขียนเป็นลำดับลำดับมา “ที่นี่เป็นวัด เป็นสถานที่ภาวนา เพื่อความสงบใจ ไม่มีกิจจำเป็นไม่ควรมาเที่ยวเพื่อนพ้อง” นี่เป็นสำนวนเตือนธรรมดา เป็นอรรถเป็นธรรมนะ ไอ้พวกนี้มันทะเล่สิ่งพึงพรวดเข้ามา พวกหน้าด่านๆ มาไม่รู้จักอาย ที่นี่ก็เข้าไปข้างนั้นอีกว่า “กูจะฟ้องท่านเปา มันมาเที่ยวเพื่อนพ้อง” คือว่าให้พวกหน้าด่าน มันเข้ามาในวัดมาเที่ยวเพื่อนพ้องๆ ผู้รักษารักษาแทบเป็นแทบตาย ผู้ทำลายมาทำลายด้วยนิสัยสันดานหยาบของมันเอง ไม่ใช่ตั้งใจจะมาทำนะ มันหากเป็นมาตั้งแต่นิสัยในหัวใจของมัน กิริยาอาการของมันออกมาไหนกิริยาเลอะๆ เทอะๆ นี่ออกไปแสดงหูแสดงตา ท่านผู้รักษาดูไม่ได้นะ

ผู้รักษามีอยู่ ถ้าธรรมไม่มีแล้วหมานี่เดือดร้อนมากนะ จะไปแย่งเอาทางหมาตัวนั้นทางหมาตัวนี้มาติดกันตัวเอง ทั้งๆ ที่เราก็ไม่มีทาง แล้วหมาจะเดือดร้อนนะ หมาวัดป่าบ้านตาดมีก็ตัวไม่รู้ รีบไปเตือนหมาให้ไปตีเกราะประชุมหมาในสภาหรือเทศบาล เมืองอุดรเดี๋ยวนี้ เตือนหมา ให้สู่วังตัวเอง เวลานี้คนกำลังสมัครตัวเป็นหมา เขาไม่มีทางเขาจะมายุ่งสูนะ ให้ไปตีเกราะประชุมในทุ่งศรีเมือง พูดแล้วมันทุเรศ ท่านทั้งเห็นเป็นยังงไรเราพูดอย่างนี้ เราอายุใคร เพราะความสกปรกมันเลวร้ายมากกว่านี้แน่ะ นี่เป็นการชำระสะสางด้วยคำพูดคำจาวิธีการต่างๆ นี่เป็นการชำระสะสางนั้นเป็นความผิดไปแล้วหรือ ผู้ที่ทำผิดจนเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ทั้งเป็นนี้ไม่ได้เป็นความผิดหรือ มีแต่ความดีความชอบกันทั้งนั้นนะ นำทุเรศนะ

ศาสนาจะไม่มีนะเดี๋ยวนี้ ใหญ่เท่าไรยิ่งหยาบยิ่งโลน เป็นผู้ใหญ่เท่าไรยิ่งหยาบ โลนเอากิเลสเทิดหัวมันๆ ให้เขายกยอปอปั้น ยกอะไรกองขึ้น ก็เลสเป็นของดีหรือ ชี้โลกชี้ไกรธ ชี้หลงเป็นของดีหรือกิเลสจึงจะไปยกยอปอปั้น ธรรมต่างหาก ให้ฝึกฝนอบรมตนเอง ไม่งั้นจะไม่มีมนุษย์เหลืออยู่ในแดนชาวพุทธเรา ในเมืองไทยของเรานี้แหละมันจะเลอะๆ เทอะๆ ไปตามๆ กันหมด ทั้งชาวบ้านชาววัด เอาละวันนี้เทศน์เท่านี้ ให้พร

หลังจันทัน

เรามันเที่ยวไกล ดูว่าภาคอีสานนี้เกือบหมด ไปทำประโยชน์ให้ที่นั่นที่นี้ ฉะนั้นจึงได้เห็นที่ทั้งหลายแห่งแล้ง เช่นอย่างแห่งแล้งนี้ภาคอีสานทั้งหมดเลยเท่าที่เราผ่านไป แห่งแล้งทั่วหน้ากันหมด ไม่มีจุดใดๆ จะมีน้ำมีท่าพอได้ทำไร่นา เช่นอย่างไปทาง

กาฬสินธุ์ก็เป็นแม่น้ำลำปาวไปเสีย เขาคัดออกมาไม่ใช่น้ำฝน นอกนั้นเหมือนกันหมด
 แห่งแล้งมาก ปีนี้รู้สึกว่าจะแห้งแล้งทั่วถึงกันหมด นี่หมายถึงทางภาคอีสานที่เราได้ไปเห็น
 เหตุการณ์ต่างๆ แห่งแล้งทั่วถึงกันหมดเลย ตามธรรมชาติที่นั่นต้องมีน้ำมีท่าได้ทำอะไรทำ
 นาอะไร มันเป็นหย่อมๆ น้ำมีเป็นแห่งๆ แต่ปีนี้เหมือนกันหมด ยกเว้นน้ำลำปาวที่เขา
 คัดออกไปทำสิ่งเพาะปลูกต่างๆ ตามไร่นาตามนาเท่านั้นเอง นอกนั้นจะเป็นน้ำฝ่าน้ำฝนไม่
 มี แห่งแล้งเหมือนกันหมดเลย

ทองคำเรานี้ตั้งแต่เริ่มแรกรวบรวมมาเข้าคลังหลวงนี้ ได้เท่าไรแล้วเวลานี้ ถึง
 วันนี้ทองคำทั้งหมดได้ประมาณเท่าไร (ถึงวันที่ ๑๕ พ.ค.ได้ ๔๘๒ กิโล ๕๐ บาท ๘๐
 สตางค์ครึ่งผม) นี่เป็นประเภทน้ำไหลซึม ทองคำที่เราเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ กับ
 กำลังจะเข้าอยู่รวมกันทั้งหมด ๑๑,๔๘๒ กิโล ๕๐ บาท ๘๐ สตางค์ ทองคำที่พี่น้อง
 ทั้งหลายรวมกันเข้าสู่คลังหลวงของเรา เป็นทองคำ ๑๑,๔๘๒ กิโล ถ้าพวกเราทั้งหลาย
 ไม่ค่อยเชื่อซูดค้นเอามารวมกันมันก็ไม่เห็นความเด่นของทองคำซึ่งมีคุณค่ามาก นี่ก็ได้ตั้ง
 ๑๑,๔๘๒ กิโล เข้ามาจุดส่วนรวม ทองคำน้ำหนัก ๑๑,๔๘๐ กว่ากิโลของง่ายเมื่อไร แล้ว
 ก็เด่น

นี่เป็นเครื่องประกันในชาติไทยของเรา มีการทำมาค้าขายซึ่งกันและกัน มีเครื่อง
 ประกันก็คือทองคำ หากเราติดหนี้ติดสินเขาจะรุ่งจะรังมากน้อยเพียงไรทองคำเราเอา
 ไปไว้ในประเทศนั้นๆ ประกันตัวไว้เลย มากน้อยตามแต่ระหว่างประเทศทั้งสองจะตก
 ลงกัน ให้ทองคำไปประกัน เอาค้าขายกันไป มีเรื่องอะไรๆ ติดหนี้ก็ติดเอาทองคำ
 ประกันไว้เลย ถ้าไม่มีทองคำเขาไม่ให้ติด ไม่มีเครื่องประกันเขาไม่ให้ เมื่อเราได้ทองคำ
 แล้วเอาไปวางก็ประกันได้แล้ว เอาค้าขายกันไป มันก็เป็นอย่างนั้น

รวมทั้งหมดทองคำเข้าสู่คลังหลวงคราวนี้ ๑๑,๔๘๒ กิโล นี่ละทองคำที่ได้มาจาก
 น้ำใจของพี่น้องทั้งหลายรวมหัวกันเข้า ให้มาเป็นกองในหัวใจของชาติไทยเรา ได้
 ทองคำ ๑๑,๔๘๒ กิโลนี้เข้า เราพาพี่น้องทั้งหลายวางตัวประกันยันชาติไทยของเรา มี
 ความแน่นหนามั่นคง ใครมาแตะสุมสี่สุมห้าไม่ได้ เป็นอย่างนั้นนะ ส่วนดอลลาร์เรา
 เสียใจมันไม่ได้สมใจเนื่องจากเงินไทยเราไม่พอใช้ แต่ก่อนเราออกเทศนาว่าการเงินไทย
 เข้ามา ดอลลาร์ก็มา ทองคำก็มา พอเราหยุดการเทศน์ช่วยชาตินั้นแล้วทองคำก็มาตาม
 ธรรมชาติของมันเรื่อยๆ แต่ดอลลาร์ไม่ค่อยมา

เงินไทยร่อยหรอลงไป แต่ความจำเป็นของพี่น้องชาวไทยเราคนเดียว เรา
 ออกจะแตกแล้วนะ พากันทราบหรือยัง คนนั้นจนทางนั้นคนนั้นจนทางนี้วิ่งเข้ามาหาเราๆ
 ก็เอาเงินของพี่น้องทั้งหลายนี้จะออกช่วย ที่นี้มันก็ร่อยหรอๆ จนจะไม่มีเงิน จึงไปลาก
 เอาดอลลาร์มา ดอลลาร์เลยไม่ได้เข้าคลังหลวง วิ่งตามเงินไทยไปหมดเลยดอลลาร์ ถึง

ขนาดนั้นยังไม่พอ มีผู้นำมีผู้ประกาศออกให้ทราบทั่วถึงกันต่างคนก็ต่างนำมาบริจาค เข้าๆ ถ้าไม่มีใครประกาศก็ไม่ทราบว่าจะเอาไปให้ใคร พุดมีสายที่มาที่ไปมันก็มาอย่างนี้ ละ

อย่างที่เราระกาศเพื่อพี่น้องทั้งหลายจะได้บริจาค สิ่งสมหลักเกณฑ์แห่งชาติ ไทยของเราขึ้นให้แน่นหนามั่นคง ด้วยทองคำ ดอลลาร์ เงินสดเงินไทยเรา เราพยายาม ช่วยทุกอย่าง สำหรับเราก็ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วไปแล้วว่า เราช่วยโลกนี้เรา ช่วยด้วยความพอของเรา หารธรรมนั้นละธรรมพอ หาโลกไม่พอ หาจนวันตายตายทิ้ง เปลา่ๆ สมบัติเงินทองกองเท่าภูเขาเวลาตายแล้วยังเหลือแต่กระดูกเขาเอาไปเผาไฟ สิ่ง เหล่านั้นก็ไปตามๆ กัน ส่วนบุญและบาปไม่ได้ถูกเผาไหม้ ถ้าเป็นบาปเผาหัวใจคน ถ้า เป็นบุญพุงหัวใจคน ให้พากันสร้างนะ

ศาสดาองค์เอกนะมาเป็นเจ้าของศาสนา สั่งสอนโลกให้ถูกต้องตามหลักความ จริ่งเพื่อความพ้นทุกข์ของสัตว์โลกที่หมุนเข้าสู่ศาสนา พุทธศาสนาแปลว่าคำสอนของ ท่านผู้รู้ แปลว่าอย่างนั้น อย่าพากันนอนใจ อย่าพากันตื่นนักไอ้ขี้หมูขี้หมาสวมถนเต็ม บ้านเต็มเมือง มันเคลื่อนอยู่ทุกแห่งทุกหน แต่ไปที่ไหนมีแต่คนทุกข์คนจน มันจนอะไร สิ่งเหล่านั้นก็เหลือหูเหลือตาแล้วมันจนอะไร มันจนอยู่ที่หัวใจกับกิเลสไม่พอ ได้เท่าไร ไม่พอๆ มันจนอยู่ที่ตรงนี้

ท่านเรียกว่า นตฺถิ ตณฺหาสมมา นที แม่น้ำไหนๆ ก็เออะสู้แม่น้ำกิเลสตัณหา ความทะเยอทะยานอยากนี้ไม่ได้เลย แม่น้ำมหาสมุทรทะเลยังมีขอบมีเขตฝั่ง มหาสมุทร ฝั่งแห่งตัณหาไม่มี ท่วมท้นไปหมดเลย นี่ละตัวมันท่วมหัวใจสัตว์โลก ได้ เท่าไรไม่พอๆ เวลาตายแล้วไม่เห็นได้เรื่องอะไร มีคนไปเผาศพใครเผาก็ได้ยากอะไร สำคัญอยู่ที่บุญและบาป อยู่ที่หัวใจนั้นละ นั่นละตัวจะเผาอยู่ตรงนั้น ตัวจะเสริมออกจาก กองทุกข์ เสริมขึ้นไปสู่ความสุขก็คือความดี อยู่ที่หัวใจนะ

จำให้ดีคำสอนนี้เป็นคำสอนของท่านผู้วิเศษเลิศเลอแล้ว คำสอนพระพุทธเจ้าไม่ ผิด ให้พากันนำไปปฏิบัติ อย่าเป็นบ้ากับกิเลสตัณหามากนัก อะไรๆ ถ้าเป็นเรื่องของ กิเลสตัณหาแล้วมันจะม้วนมากวันเข้ามาเผาหัวอกเจ้าของหมดนั้นแหละ ถ้าเป็นบุญ เป็นกุศลมันไม่ยากทำ เงินบาทหนึ่งจะเอาไปให้ท่านนี้จับแล้วจับเล่า ถ้าว่านี่โรงสุรานี้ ยาเมาฟาดหมดทั้งกระเป่าเลย จนกระทั่งเข้าบ้านไม่ได้ เขามาเล่าให้ฟัง คนขี้เหล้า คน การพนัน เมียไม่ให้ตะเงิน นี่เขามาเล่าให้ฟังนะ มันก็เป็นคดีดี เราได้ฟังเต็มหูเราก็พูด ได้เต็มปากเข้าใจไหม เขามาเล่าให้ฟัง

เมียไม่ให้ตะเงิน เมียรักษาเงินคนเดียว ถ้าให้ผัวรักษาหมดเลย ว่าอย่างนั้นนะ ไม่ให้เข้าไปตะเลย วันนั้นผอญเมียมีธุระจำเป็น เลยให้ผัวไปจ่ายตลาด เอาเงินให้ไป

จ่ายวันนี้จำเป็นไปตลาดไม่ได้ ให้ผิวไป พอได้เงินไปแล้วสามวันไม่กลับมา เงินหมดเลย จึงกลับมา เข้าบ้านไม่ได้ถูกเมียขนาบเอา มี เขามาเล่าให้ฟัง เป็นความจริง อย่างนั้นละ มันไว้ใจไม่ได้นะกิเลสนี้ เห็นสุราฟาดสุรา เห็นการพนันขันต่อเอาหมด ใจนี้รับเหมาหมดจนเข้าบ้านไม่ได้เลย เมียให้ไปจ่ายตลาดเมื่อกี้ท้องแห้ง ลูกท้องแห้ง ผิวท้องป่อง ด้วยสุรายาเมา เป็นอย่างนั้นนะ มันเลวขนาดนั้น

ธรรมนี้พอ เห็นชัดเจนเรื่องธรรมนี้พอ กิเลสไม่พอ ได้เท่าไรไม่พอ จำให้ได้ทุกคนหัวใจมีทุกคน กิเลสตัณหาคือความทะเยอทะยานอยาก ไม่มีใครพอ เป็นเศรษฐีเงินทองเท่าภูเขา ก็เอะหัวใจไม่พอ ยังอยากได้มากกว่านี้ นั่นอำนาจของกิเลสตัณหาไม่มีฝั่งมีฝา ธรรมมี จิตใจได้รับความสุขความเย็นใจสบายใจขนาดไหนจากการบำเพ็ญความดีนี้จะเอบอ้มภายในใจ เย็นสบายๆ มันเย็นอยู่ในหัวใจนะ ไม่ได้มีอะไรมาเย็นยิ่งกว่าหัวใจกับธรรมเข้าสัมผัสสัมพันธ์กันแล้วเย็นตลอดเวลา อยู่ในป่าในเขาเย็น อดบั้งอ้อมบั้งเย็น

นั่งอยู่บนก้อนหิน บิณฑบาตกับคนในป่าเขาแห่งละสี่ห้าหลังห้าหลังคาเรือน บิณฑบาตกับเขามาได้สักเท่านี้ก็มานั่งบนก้อนหินแล้วมานั่ง ได้ข้าวเปล่าๆ เท่านั้นก็พอนั้นเห็นใหม่ละ จิตไม่ได้อยู่กับอาหาร อยู่กับมรรคผลนิพพานพุงๆ อันนี้พออย่างชีวิตให้เป็นไปวันหนึ่งเท่านั้น ฉันทข้าวเปล่าๆ มันจะฉันทได้มากเท่าไรคนเรา ฉันทนิดหน่อยก็เอาไปแบ่งให้กระจอนกระเตาะอยู่ข้างๆ ก้อนหินนะ เอาไปวางไว้ตรงนั้นวางไว้ตรงนี้ ตอนเช้าเขาก็มาคอย เราไปบิณฑบาตมาเขามาคอย

เราฉันทนิดหน่อยฉันทข้าวเปล่าๆ มันจะมีกับอะไรในป่าในเขา ก็เราหาอย่างนั้น ไปตำหนิเขาไม่ได้ เราต้องหาตัดสันดานเราเอง ที่เหลือเพื่อไม่ไป เป็นอย่างนั้นนิสัยเรา แต่ท่านผู้อื่นผู้ใดเราไม่ทราบ สำหรับเราเองเราทำอย่างนั้น ไปบ้านไหนบ้านใหญ่บ้านโตไม่ไปไม่อยู่ พอไปบ้านใหญ่เขารูมออกมา โอ้ย แล้วกันบ้านนี้ใช้ไม่ได้แล้ว คือเขาจะมากวนมันไม่ได้ภาวนาตอนเช้าก็อาหารเต็ม กินแล้วท้องป่องนอนเหมือนหมูขึ้นเขียงไม่เป็นท่าไปหาในที่ที่คับแคบตีบตัน ได้ข้าวมาสักเท่านี้มานั่งบนก้อนหินแล้วก็ฉันท ฉันทเสร็จแล้วก็ไปแจกให้กระจอนกระเตาะอยู่ข้างๆ

ภาวนากายเบา กายเบาไม่ง่วงนะ มีแต่ข้าวเปล่าๆ ไม่ง่วง ถ้ามีกับง่วงนะ ยิ่งกับเป็นผัดเป็นมันอย่างวัดป่าบ้านตาดนี่แล้ว กินแล้วนอนดีกว่ามันตายแล้วนิมนต์พระมา กุสลา ถ้ามาหุมันยังตื่น โอ้ยนี้ยังไม่ตาย ทำให้อีแร้งอีการาคาญจะตายแล้ว บินขึ้นไป ต้นไม้คอย ครั้นลงมาจริง ๆ เสร็จเรียบร้อยแล้วมั่งไปกุสลาได้แล้ว ลงมาหุมันยิบเย็บๆ มันยังไม่ตายอยู่อย่างนั้นละ ทำให้อีแร้งอีการาคาญ ถ้ากินมากๆ เป็นอย่างนั้นนะ กินน้อยไม่ง่วง เฉพาะข้าวเปล่าๆ ไม่ง่วงนะ เเดินจงกรมตัวเบาไปเลย นั่งภาวนาเหมือนหัว

ต่อ เป็นหัวต่อตรงแนว จิตสงบแนว ถ้าอยู่ในชั้นสงบสงบแนว ถ้าอยู่ในชั้นวิปัสสนาที่มัน กระจายของมันออกทั่วแดนโลกธาตุ

นี่ละผลแห่งการภาวนา ไม่มีอะไรที่จะเป็นนักรู้หนักเห็นยิ่งกว่าใจ ใจนี้เรียกว่านักรู้ มันจะรู้ไปหมดซอกแซกซิกแซก ถึงเวลารู้ เปิดออกแล้วมันจะรู้ของมันไปหมด ไม่มีใคร บอกก็ไม่สงสัย พอเจอเข้าปั๊บ อ้อๆ ทันทึเลย นี่ละใจรู้จากจิตตภาวนาที่เบิกกว้างออก จากกิเลสทั้งหลายด้วยจิตตภาวนา จิตใจมองใสสะอาดสะอาดอัน แม้ที่สุดพวกเปรตพวกผี เห็น นั่นเป็นอย่างไร พอพูดอย่างนี้มีพระองค์หนึ่งเป็นเพื่อนกัน สนิทกันกับเรา สนิท กันมากนะ พระองค์นี้ท่านก็เด็ดเหมือนกัน ท่านไปภาวนา

ท่านก็อดข้าว อย่างนั้นละพวกภาวนาส่วนมากมักจะอดข้าว คือการอดข้าวนี้สติดี สตินี้แนวเลย อดหลายวันเข้าไปสติแนวตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับไม่มีเปลว นี่เพราะ อำนาจของการอดอาหาร อาหารน้อยเท่าไรๆ การนอนก็น้อยมาก คืนหนึ่ง ๒ ชั่วโมง เป็นอย่างมากเรา หลับเท่านั้นแหละ จากนั้นมาแต่ความเพียร สติตั้งแนวๆ จิตใจมันก็ เบิกกว้างๆๆ ออกไป ถ้าพูดถึงเรื่องสมาธิก็ยิ่งแน่นหนามั่นคง เรื่องของปัญญา ยิ่ง กว้างขวางขยายออกไปไม่มีที่สิ้นสุด

นั่นละจิตตภาวนา ท่านทั้งหลายฟังเอา คำภาวนาไม่มีใครมาพูด มีแต่ตลาด กระจุกกระจุกวัวควัวสวมถาดเต็มบ้านเต็มเมือง ตลาดแห่งมรรคผลนิพพาน ตลาดแห่ง อรรถแห่งธรรมไม่มีในชาวพุทธเรานะเวลานี้ จะไม่มีเหลือแล้ว แล้วผลที่ได้คืออะไร มี แต่พื้นแต่ไฟเผาไหม้กันไปหมด ไปหาใครถามสบายหรือ สบายตายขึ้นเลยนะ มันตอบ ว่าสบายตายอะไร จากนั้นมันก็แจจแจงไป ถ้าสบายภายในใจเป็นอย่างไร สบายดีหรือ โอ๊ย ท่านพูดนิมนวล มาคุยกันนี้เวลาพระท่านคุยกันเฉพาะจิตตภาวนาด้วยกันเป็น ชั่วโมงๆ นะ

คือท่านเพลิน ไปอยู่ที่นั่นจิตเป็นอย่างนั้นๆๆ ได้รู้ได้เห็นอย่างนั้นๆๆ เรื่อยเลย เพราะจิตมันเบิกกว้างเป็นนักรู้ พอกิเลสตัวปิดบังหุ้มห่อค่อยจางออกไปๆ จิตมันจะรู้จะ เห็นไปสิ่งต่างๆ ที่ใครว่านรกอเวจีพวกเปรตพวกผีไม่มี พวกตาบอดต่างหากนี่นะ ท่าน ผู้ดำดีด้วยจิตตภาวนาท่านเห็นนี้จะว่าอย่างไร พอพูดอย่างนี้แล้วไปถึงพระองค์ที่ว่านี่ละ ไปอยู่ด้วยกัน ท่านอยู่ภูเขาลูกหนึ่งเราก็ออยู่ภูเขาลูกหนึ่ง ต่างองค์ต่างไม่ฉันทันหัน ไป ภาวนา

เทวดานั้นแต่ก่อนเป็นแม่ของท่านแม่ของพระองค์นั้น ท่านไปนั่งภาวนาอด อาหาร กลางวันนะ ไม่ใช่กลางคืน เงียบๆ ต่อมๆ เข้ามาข้างมหาลูก พระท่านตกใจชิ พระ มาเป็นผู้หญิง เทวดาเป็นผู้หญิงต่อมๆ มาข้างๆ ลูก พระท่านก็สะดุ้ง มาที่มากลับ หลัง ท่านก็กระโดด อ้าวมาอย่างไร ผู้หญิงมาอย่างไร ผู้หญิงก็ช่างเถอะ นี่ผู้หญิงเทวดา

ไม่ใช่ผู้หญิงทั้งหลายทั่วไป คนเขาจะเห็นละซิ ไม่ให้ใครเห็น ให้เห็นเฉพาะลูกกับแม่เท่านั้น

นั่นเห็นใหม่ละเวลาท่านคุยกันเทวดากับพระ มานั่งแอบลูบหลังลูกชาย ลูกชายตื่นมองเห็นแม่ แม่เป็นผู้หญิงสะตุงเลย อ้าว มาอย่างไรกัน พูดภาษาใจ ไม่ได้วากวีกๆ เหมือนพวกบ้าในศาลา ตั้งแต่อาจารย์บ๊องไปมันวากวีกๆ เข้าใจไหม แล้วมาอย่างไร แม่ นั่งอยู่บนหินนี้ ว่าอย่างนั้นนะ ดูลูกชายสลดสังเวชสงสาร ไม่นับจันทน์ เวลาไหนเห็นแต่นั่งภาวนา สงสาร แม่คิดหาอุบายวิธีการจะเอาอาหารชิมซาบเข้าไปหล่อเลี้ยงร่างกายให้ลูกเลยมา นี่แม่เอาอาหารทิพย์มา บอกอย่างนั้นนะ

ทิพย์ไหนก็ช่างเถอะ ลูกดูแม่ใหญ่โตเลย มาอย่างไรกันนี้ แม่เลยเล่าให้ฟัง มานั่งอยู่ที่นี่จะไม่เห็นเธอ ไม่เห็น มีก็หมื่นก็แสนก็ล้านคนก็ไม่เห็น เห็นเฉพาะแม่กับลูกเท่านั้น ฤทธิ์เทวดาบันดาลไม่ให้เห็น เลยเล่าเรื่องราวแต่ก่อนเคยเป็นลูกมา แล้วเห็นลูกมาบำเพ็ญสมณธรรม แม่ก็สงสาร นั่งอยู่วันไหนก็เป็นอย่างนั้นๆ อดอยากขาดแคลนขนาดไหน เห็นแต่นั่งภาวนา สงสารวันนี้เลยมา นี้จะเอาอาหารทิพย์มา อาหารทิพย์เป็นอย่างไร คือเอามาลูบหลังมันจะซึมซาบเข้าไปในร่างกาย

ฟังชื่ออาหารทิพย์ เทวดามาพูดกับพระนักภาวนาเชื่อได้หรือไม่เชื่อได้ ฟังซิ พระก็ถามดูเป็นอาหารประเภทไหน มันจะไม่เป็นฉันทอาหารในเวลาวิกาลหรือ นี้อุดอาหารอาหารไม่กินข้าว แล้วเอาอาหารอย่างนี้มาให้กิน กลางวันก็ตีเอามาให้กินมันไม่ขัดหรือไม่ขัด เป็นอาหารทิพย์ต่างหาก เอาอาหารทิพย์มาลูบหลัง ทางลูกชายก็ขยะๆ ตื่นๆ มันเป็นผู้หญิง ขยะๆ ไม่มีใครเห็น มีแต่เราแม่กับลูกเห็นกัน เลยมาพูดให้ลูกนี้ลดหย่อนผ่อนผันลงบ้าง การอดอาหารนี้ได้ผลก็จริงแต่มันแพ้ธาตุขันธ์มาก

เอาละวิธีการภาวนาเป็นเรื่องของอาตมาเอง นั่นเห็นใหม่ แม่ไม่ได้ภาวนามาพูดมันเข้ากันไม่ได้ ลูกสอนแม่ แม่กลัวลูกจะตายเอาอาหารทิพย์มาใส่ฝ่ามือแล้วมาลูบหลังลูก ทางลูกนี้ขยะๆ ก็มันเห็นกันอยู่สองต่อสอง ไม่มีใครเห็นมีแต่แม่กับลูก นี่นักภาวนาเป็นความจริงอย่างนี้จะให้ว่าอย่างไร ท่านรู้ที่อยู่เห็นอยู่กันอย่างนั้น พวกเรามันหูหนวกตาบอดมันไม่เห็น จากนั้นแล้วก็นั่งคอยดูลูกอยู่บนภูเขา ลูกภาวนา นี้ละนักภาวนาท่านเทวบุตรเทวดาก็มาอนุโมทนาสาธุการ มีหรือไม่มีเทวดาฟังซินะ พวกตาบอดว่าเท่าไรมันไม่เชื่อ ถ้าพวกตาดีรายเดียวปีบเข้าใจทันทีเลย

เอา เราจะยกตัวอย่างให้ฟัง นี้เอาธรรมมาพูดนะไม่ได้หยาบได้โลน เรื่องราวมันเป็นมาก่อนแล้ว ก่อนที่จะนำมาพูด จะหยาบจะโลนหรืออย่างไรก็ตามมันมีมาแล้ว เป็นมาก่อนแล้วมาพูดทีหลัง พระเป็นคู่กัน องค์หนึ่งไปอยู่ถ้ำนั้น องค์หนึ่งอยู่ถ้ำนี้ภาวนาด้วยกัน กะว่าจะเท่านั้นวันเท่านั้นวันถึงจะลงมาหากัน นอกนั้นไม่ฉันท พอไปอยู่ได้

สามวันพระองค์หนึ่งโอดมาหากันแล้ว อ้าวไหนว่าจะไปอยู่เท่านั้นวันมาได้อย่างไร จะอยู่ได้อย่างไร มีผู้หญิงคนหนึ่ง นั้นเห็นใหม่ละ ท่านเห็นด้วยกันค้ำกันไม่ได้ละ

มันเป็นอย่างไรผู้หญิงคนนี้ มันเอาผ้าทำมันเกาะเพดานถ้าห้อยอนหัวลงมา มันมากอดท่าน เอานมมาเคลียมาคลอ ท่านปิดเท่าไรมันไม่ยอมฟังเสียง ทั้งคืนอยู่ไม่ได้ รบกับเปรตตัวนี้เปรตผู้หญิงมันมาคลอเคลียมากอด เอานมมาใส่นี้ ท่านก็ปิดตลอดเวลาได้สามคืนทนมไม่ไหวเปิด จึงได้มานี้ เป็นอย่างไรก็ไม่รู้ผู้หญิงคนนี้ มาจากไหนไม่รู้ไม่ได้พิสูจน์เหตุผลกลไกของมัน เห็นแต่เหตุการณ์ปัจจุบันเป็นอย่างนั้น ปิดกันทนมไม่ได้สามคืนลงมานี้

ถ้าอย่างนั้นผมจะไปทดลองดู พระองค์นี้เป็นคู่กัน รู้เหมือนกัน พอไปได้คืนเดียวองค์นี้แผ่นเลย โผล่มา อู๊ย ยอมรับมันไม่ได้นอน มันกวนแต่เรา แม่เมตตาส่วนกุศลอะไรมันไม่เอาทั้งนั้น มันจะเอาตั้งแต่กามกิเลส ผู้หญิงคนนี้มันตายตอนที่มันท้องอยู่ มันปีนต้นไม้ คือต้นไม้มีผลหมากรากไม้ มันสูง มันปีนขึ้นไปตกต้นไม้ตาย มันตายทั้งๆ ที่มีท้องเลยมาเป็นเปรต เวลาพิจารณาทีหลังจึงได้ทราบว่าเป็นอย่างนั้น แล้วก็ถามเสียบๆ เคียงๆ พระท่านไม่ได้ถามตรงไปตรงมา ก็พอเข้าใจได้ว่ามีผู้หญิงคนหนึ่ง เขากำลังมีท้อง แล้วผลไม้มจะเป็นมะไฟหรืออะไรก็แล้วแต่มันปีนขึ้นไปมันตก ตกลงมาเลยตายอยู่ที่นั่นมาเป็นเปรตเฝ้าอยู่นั้น เพราะฉะนั้นเวลามาที่นี้มันจึงมาขอส่วนบุญส่วนกุศล แต่มันไม่เอาส่วนบุญส่วนกุศล

นี่ละเรื่องราวเป็นอย่างนี้ ที่นี้พระองค์นี้ไปก็แบบเดียวกัน อยู่ได้คืนเดียวเปิดเลย นั้นเห็นใหม่ท่านเชื่อกันหรือไม่เชื่อกัน โห จริงๆ อยู่ได้คืนเดียว องค์นั้นทนมอยู่ได้สามคืน นี่ละความจริงเป็นยังไง นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าถ้าลงได้รู้ได้เห็นไปหาพยานที่ไหน ไม่ต้องไปหา เจอปั๋วทันทีๆ คนนี้เคยเป็นผ้า คนนี้เคยเป็นเมีย มองดูปั๋วจับปั๋วมันทะเลกันเลยทันที แล้วไม่เชื่อใครด้วยนะ นี่ละญาณหยั่งทราบ เข้าใจหรือเปล่า วันนี้เปิดออกเสียบ้างพอให้เข้าใจ เรื่องญาณหยั่งทราบ ไม่ต้องหาพยานที่ไหนมา ความรู้มันหยั่งเข้าถึงกันจับปั๋วเข้ากันได้ทันทีๆ เลย

นี่ละการภาวนาเป็นของครีของล้ำสมัยเธอ ศาสดาองค์เอกเป็นศาสดาที่ล้ำยุค ล้ำสมัย ล้ำโลกล้ำสงสารมาสอนโลก มันครีไปไหน มีแต่กิเลสตัวครีๆ ตัวสัวมตัวถาน มาอวดสัวมอวดถานตัวเองต่อทองคำทั้งแท่ง คือธรรมของพระพุทธเจ้าเท่านั้นเอง กิเลสตัณหามันอวดหยิ่ง มันชอบขบชอบสรรเสริญ ยกมูตรยกคุณขึ้นเป็นทองคำทั้งแท่งเหยียบทองคำทั้งแท่งลงให้เป็นมูตรเป็นคุณก็คือกิเลสเหยียบธรรมนั้นแหละ พอว่าจะไปเดินจงกรมมันไม่ไหวมันสัวมอมไม่ได้ นั่นละหมอนมูตรคุณ อรรถธรรมมันไม่สนใจ พักสักหน่อยก่อน พักสักหน่อยฟาดครอกๆ หมอนแตก เอาละพอ

วันนี้พุทธธรรมะหลายแง่หลายทางเหมือนกัน พอเป็นคติได้บ้างหรือไม่ล่ะพวกนี้ พุทธธรรมะหลายกระทรวงอยู่วันนี้ หลายแง่หลายทาง (วัดป่าคำสะอาด อ.ศรีสงคราม จ. นครพนม ถวายสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชนให้เป็นสถานีเครือข่ายของสถานีวิทยุเสียงธรรมบ้านตาด ร้อยเปอร์เซ็นต์ ครับ). วิทยุเวลานี้มากร่อยกว่า ออกจากปากเรา วิทยุร่อยกว่าแห่งเดียวกัน มันเป็นเองนะ ที่เราเทศน์เราปล่อยเลยๆ เราไม่เป็นอารมณ์กับอะไร พอเทศน์จบปั๊บหายเงิบๆ แล้วเขาก็ไปคุยเขี่ยชุดคันออกมา ออกทางวิทยุเวลานี้ ตั้งร่อยกว่าสถานีแล้ว เออ พอใจๆ เทศน์ว่าการเราแนใจทุกชั้นของธรรม ไม่มีสงสัยเลย แม่นยำๆ ถอดออกจากนี้ทั้งนั้น จึงเป็นที่แนใจในการเทศน์ แล้วผู้ฟังควรจะแนใจ ออกสำห้พยายามบึกบึนตามธรรมที่สอนไว้แล้วนั้น จะค่อยหลุดพ้นจากอุปสรรคทั้งหลาย ไปโดยลำดับ ถึงความพ้นทุกข์ได้โดยไม่ต้องสงสัย

วันนี้แปลกๆ ฉันจ้งหันมันแปลกๆ อยู่ วันนี้ผิดปรกติอยู่ ฉันตลอดสิ้นตลอด มา นั่งฉันตั้งแต่หมู่เพื่อนเริ่มออกบิณฑบาต หมู่เพื่อนกลับมาแล้ว จัดอาหารอะไรเรียบริ่อยแล้วฉันไปด้วยกัน หมู่เพื่อนออกหมดแล้วเรายังไม่ออก วันนี้แปลกอยู่ คอยๆ ดู คือ ธาตุชั้นนี้มันไม่แนเดียวขึ้นเดียวลงๆ วันนี้เป็นอย่างนี้ละคอยดูวันหลังเป็นยังไง ฉันจ้งหันได้มากวันนี้

บรรดาลูกหลานที่มาฟังเทศน์วันนี้ให้ได้ผลได้ประโยชน์นะ ศาสนาห่างเหินจากจิตใจของชาวพุทธเรามากต่อมากนานแสนนาน ไฟกำลังแสดงเปลว ไฟความโลภ ราคะตัณหา ความฟุ้งเพื่อเห่อเหิมกำลังเผาบ้านเผาเมืองเรา เอน้ำดับไฟคือธรรมเข้าไประงับให้อยู่ในความพอดี การอยู่การกินการใช้สอยทุกอย่างอย่าให้ฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเลยเถิดเลยแดน ให้อยู่ในกฎแห่งความพอดีเรียกว่าธรรม เข้าใจหรือ เอาละไปที่นี้

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ